

Sygn. akt IV U 553/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzywonos
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2017 r.

sprawy W. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania W. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 23 marca 2017

znak : (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt: IV U 553/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 lipca 2017r.

Decyzją z dnia 23.III.2017r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., po rozpatrzeniu wniosku W. G. z dnia 1.III.2017r. odmówił prawa do ponownego przeliczenia emerytury. Na uzasadnienie wskazano, że wnioskodawca nie przedłożył żadnych dokumentów do wniosku .

Od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca W. G. zarzucając naruszenie art. 114 ust.1 pkt.1 i 6 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i wniósł o zmianę decyzji w całości i ponowne naliczenie wysokości świadczenia emerytalnego .

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał dotychczasowe stanowisko i wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W. G. urodził się (...). Decyzją z dnia 4.IX.2001r. znak: (...) ZUS przyznał wnioskodawcy emeryturę od 1.VIII.2001r. 1.III.2017r złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia , w pkt.2 wniosku zaznaczając ,że przeliczenie ma być „ zgodnie z pismami znajdującymi się w aktach sprawy od 2001r do chwili obecnej.” Żadnych dokumentów do wniosku nie dołączył .Zaskarżoną przez wnioskodawcę decyzję odmówił organ rentowy przeliczenia podstawy wymiaru powołując art.114 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

Wnioskiem z dnia 24.IV.2017r wnioskodawca zwrócił się do organu rentowego o przeliczenie świadczenia przedkładając druki Rp7 .Rozpoznając ten wniosek ,organ rentowy wydał decyzję z dnia 8.V.2017r , która nie jest przedmiotem odwołania rozpatrywanego przez Sąd. Wnioskodawca również nie odwołał się od decyzji z dnia 23.III.2017r wydanej w oparciu o art.108 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych , która tym samym nie jest przedmiotem odwołania / akta ZUS , k. 2,3 akt sądowych , k. 13/ .

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o dowody w postaci dokumentacji zalegającej w aktach organu rentowego, którą uznał za w pełni wiarygodną, jako sporządzoną przez powołane do tego organy i w sposób przepisany. Ponadto strony nie kwestionowały zgromadzonej dokumentacji, dlatego też w ocenie Sądu, mogła ona stanowić podstawę dla wydania rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie wnioskodawca domagał się przeliczenia podstawy wymiaru emerytury .

Wnioskodawca stwierdził w odwołaniu ,że był przekonany ,że wszystkie niezbędne dokumenty zostały wcześniej już złożone prawidłowo. Organ rentowy zaś nie poinformował go o tym ,że dokumentów brakuje i nie wezwał do ich uzupełnienia .Do wniosku z dnia 1.III.2017r nie dołączył żadnych dokumentów.

W myśl art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.: Dz.U. z 2015r., poz. 748) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Cytowany przepis określa tryb ponownego ustalenia prawa do świadczeń emerytalno - rentowych lub ich wysokości. Uzasadnieniem dla ponowienia postępowania zakończonęgo prawomocną decyzją organu rentowego, wyznaczającym jego cel, jest niezgodność zawartego w niej rozstrzygnięcia z ukształtowaną ex lege sytuacją prawną zainteresowanego, powstałą na przykład na skutek popełnionych przez organ rentowy uchybień normom prawa materialnego czy procesowego, bądź na skutek braku informacji czy braku konkretnych danych, mogących wpływać w sposób istotny na prawo ubezpieczonego do danego świadczenia. W ponowionym postępowaniu organ rentowy dąży do ustalenia czy popełnione uchybienia lub przedłożone dowody albo ujawnione fakty mają wpływ na zmianę dokonanych wcześniej ustaleń. Bezpośrednim celem ponownego ustalenia jest rozstrzygnięcie o uprawnieniach emerytalno-rentowych zainteresowanych, według stanu faktycznego z chwili wydania weryfikowanych decyzji rentowych. Ponowne ustalenie prawa do danego świadczenia w trybie cytowanego powyżej przepisu art. 114 ustawy emerytalnej, stanowi zatem nadzwyczajną kontynuację poprzedniego postępowania przed organem rentowym, zmierzając do podważenia decyzji organu rentowego, niezależnie od tego czy uprawomocniła się ona na skutek upływu terminu odwołania, czy też rozstrzygnięcia sądu. To swoiste "wznowienie postępowania" w takich sprawach w sposób oczywisty ogranicza bowiem prawomocność, czy też niewzruszalność decyzji organu rentowego.

Możliwość skorzystania z instytucji uregulowanej w art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej jest uzależniona od zaistnienia łącznie dwóch przesłanek: po pierwsze - ujawnienia po uprawomocnieniu się decyzji nowych środków dowodowych lub okoliczności faktycznych, które istniały przed wydaniem tej decyzji w toku postępowania administracyjnego przed organem rentowym, ale nie zostały w nim powołane i po drugie - możliwości ich wpływu na wynik prawomocnie już zakończonę sprawę. Z cytowanego przepisu wynika bowiem, iż warunkiem ponownego ustalenia prawa do świadczeń

jest uzyskanie nowych dowodów lub ujawnienie okoliczności, które istniały przed wydaniem decyzji, a nie były znane organowi w chwili orzekania i mają wpływ na prawo do tych świadczeń lub ich wysokość (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 1999 r., II UKN 231/99, OSNAPiUS 2000 nr 19 poz. 734; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2003 r., III UZP 5/03, OSNAPiUS rok 2003, Nr 18, poz. 442).

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy podkreślić należy z całą stanowczością, że aby wnioski odwołującego o ponowne przeliczenie należnego mu świadczenia emerytalnego mogły zostać rozpatrzone pozytywnie, to odwołujący do wniosku z 1.III.2017r powinien załączyć nowe dowody je uzasadniające.

W przeciwnym bowiem razie brak jest podstaw do ponownego przeliczenia świadczenia w myśl powyższego przepisu. Ponieważ strona skarżąca nie wywiązała się z powyższego obowiązku, decyzję organu rentowego wydaną po myśli art. 114 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS należało uznać za słuszną. W przedmiotowej sprawie Sąd badał bowiem wyłącznie prawidłowość rozstrzygnięcia organu rentowego w oparciu o wskazaną normę prawną. Dlatego też wszelka argumentacja dotycząca błędnego przeliczenia podstawy wymiaru nie mogła być przedmiotem rozpoznania w sprawie niniejszej. Podkreślić należy, że rolą Sądu odwoławczego w postępowaniu wszczętym odwołaniem od decyzji organu rentowego, jest kontrola, czy wydana przez organ rentowy decyzja odpowiada prawu i jest zgodna z zaistniałym w danej sprawie stanem faktycznym. Sąd I instancji nie ma natomiast żadnych podstaw prawnych do badania okoliczności nieobjętych zaskarżoną w danym postępowaniu decyzją.

Sąd Okręgowy, badając treść zaskarżonej decyzji, przyznał rację organowi rentowemu i stwierdził, że w sprawie nie było podstaw do uwzględnienia wniosków odwołującego w trybie art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej. Z całą stanowczością należy w tym miejscu podkreślić, że bezsporne w sprawie jest to, że do wniosków odwołującego nie dołączono żadnych nowych dowodów, mogących stanowić podstawę zmiany prawomocnej decyzji organu rentowego, określającej jego prawo do emerytury, stąd nie było podstaw do rewidowania prawomocnej decyzji organu rentowego.

Reasumując, w przedmiotowej sprawie to treść zaskarżonej decyzji określiła Sądowi rozpoznającemu odwołanie zakres rozpoznania, tzw. granice rozpoznania i Sąd nie mógł w swoim rozstrzygnięciu orzekać o kwestiach, których nie dotyczyła zaskarżona decyzja.

Mając powyższe na uwadze, Sąd po myśli art. 477¹⁴§1 oddalił odwołanie, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.